

IONIȚOIU, Cicerone,

s-a născut la 8 Mai 1924, în Craiova. Între anii 1948-49 a funcționat ca profesor de istorie și geografie, sub numele de Ionițoiu Traian, până când a fost descoperit că el, de fapt, este Ionițoiu Cicerone (urmărit de siguranța statului). În viața lui se pot distinge două activități deosebite: activitatea politică în România după 1944, ca membru al conducerii Tineretului Național Țărănesc, pentru care a fost răpit de ruși în România, urmărit de siguranța comunistă, ascuns în munți și condamnat de 6 ori. Din cei 26 de ani de condamnare, Ionițoiu a executat 10 ani prin lagărele și închisorile de exterminare.

A doua activitate a sa este cea de scriitor, vocație pe care și-a dezvoltat-o în exil, făcând să apară o seamă de cărți documentare, asupra dramei neamului românesc sub dictatura comunistă. După ce a reușit să plece din România, în toamna anului 1979, datorită permanentelor proteste împotriva fărădelegilor comuniste, a manifestațiilor din străinătate și a intervențiilor Președintelui Franței, Valéry Giscard d'Estaing, Cicerone Ionițoiu s-a stabilit în Franța devenind cetățean al acestei țări.

Cicerone Ionițoiu a scris nouă volume în domeniul politic și istoric, cu date, fapte și nume exacte, în marea majoritate scrise din țară, cu mari riscuri, în vederea publicării lor.

A scris în evidență, prin articole și conferințe, amestecul și presiunea U.R.S.S. în politica României, falsificarea alegerilor parlamentare din 1946, înscenarea și trădările din timpul procesului Iuliu Maniu, destrămarea instituțiilor de bază ale României, distrugerea partidelor politice și genocidul la care a fost supus poporul român.

Cicerone Ionițoiu a publicat următoarele cărți: *Morminte fără cruce*, vol. I (Ed. Ion Dumitru München), vol. II și III în Ed. Coresi, Freiburg; *Tombs sans croix, tome I* (Ed. Coresi-Freiburg); *Persecuția Bisericii din România*, (Ed. Coresi); *Le martyre de l'Église en Roumanie*, (Edition Resiac, Montsurs, France); *Le drame de la Roumanie*, (în colaborare cu Nicolae Constantinescu și Ovidiu Borcea); *Cartea neagră a României*, (în română, franceză, engleză și germană), în colaborare cu Remus Radina, Ovidiu Borcea, Nicolae Evloceanu și Vladimir Boutmy; *Rezistența armată a românilor împotriva comunismului între anii 1944-1960*, (Coresi).

Deosebit de această activitate, Cicerone Ionițoiu a mai publicat în Cuvântul Românesc și Lupta Română, peste 100 de articole, separat de unele transmisiuni pe care le-a făcut la Europa Liberă, pe teme politice, pentru ascultătorii din România.

Mihai Cizmărescu, fost Director al postului de radio Europa Liberă, vorbind despre cartea *Morminte fără cruce*, vol. I, spune: „Cicerone Ionițoiu este martorul acestor vremuri de restricție și de aceea depoziția lui de astăzi în fața Tribunalului Istoric și a conștiinței universale este deosebit de bine primită și prețioasă... Cartea este și un adevărat Redeușteaptă-te Române, cu o valoare stenică, în mijlocul letargiei în care se află astăzi Românismul...”

Ion Ovidiu Borcea, supraviețuitor al închisorilor de exterminare, scria despre „Morminte fără cruce”, vol. I: „E mărturia vie a unui supraviețuitor, al cărui mormânt putea fi, oriunde, fără cruce. Și dreptul de a scrie această istorie îl are, fiindcă e urmașul unei lumi cu care s-a contopit până la suferința cea mai dureroasă. Cartea reprezintă simbolul martirajului unui neam care nu și mai găsește locurile de odihnă ale fiilor săi, răspândite pe tot cuprinsul țării românești. Autorul a trebuit să facă apel la toate resursele amintirilor sale ca să enumere, cu așa o fidelitate, atât de fapte, evenimente și oameni, despre care numai analele Securității și ale Justiției își mai pot aduce aminte”. Matei Cazacu, istoric, scrie: „Cu acest al 2-lea

volum, Cicerone Ionițoiu acoperă perioada 1950-54, una din cele mai ucigașe din istoria românească... Dar desigur, acolo unde mărturia lui are cea mai mare valoare este descrierea itinerariului parcurs de autor personal în acești ani, e vorba de Canal, lucrare faraonică inspirată de modelele sovietice... Condițiile de la Canal au fost considerate infinit mai ucigătoare decât cele din lagărele hitleriste chiar de către veteranii de la Auschwitz..." Grigore Caraza (care a executat peste 21 de ani de închisoare în 3 condamnări), serie:

"...Cărțile scrise de C. Ionițoiu nu au egal și scot în relief, cum nimeni altul n-a făcut-o, drama poporului român sub crunta dictatură marxist-comunistă, trăgând semnalul de alarmă pentru lumea liberă asupra pericolului comunist... Probele aduse, documentele, descrierea lagărilor și închisorilor de exterminare, adevărate Auschwitzuri românești, și numele miilor de victime, ca și al trădătorilor și călăilor, fac din aceste cărți un monument al suferinței poporului român".

Remus Radina (de două ori condamnat de regimul comunist), serie: „În 1945 Cicerone Ionițoiu a fost răpit de trupele sovietice și n-a scăpat de la moarte decât printr-un miracol". Iar despre vol.3 spune: „Unul dintre Români care au luat drumul lui Vladimir Bukovsky (care a alergat lumea în lung și în lat pentru a face pe orbi să vadă și pe surzi să audă), este Cicerone Ionițoiu, fost deținut politic în jur de 10 ani în închisorile de exterminare comuniste, de unde a ieșit cu fruntea sus. Nu menționez decât faptul că la procesul său din 1963 și în reeducarea din 1964, el a refuzat să semneze vreo declarație, cu toate că acest refuz putea fi câteodată pedepsit cu moartea".

Paul Morcov scoate în evidență un alt aspect al lucrărilor lui C. Ionițoiu: „Mulțumită muncii neobosite a lui Ionițoiu, s-au descoperit fapte și nume de adevărați eroi naționali: copii, țărani, muncitori. Mulțumită memoriei sale, se vorbește pentru prima oară în exil, de existența unei rezistențe armate care a fost prezentă în toți munții țării... Nici o altă țară din răsărit, prezentă în exil, nu dispune de o operă asemănătoare, ceea ce dovedește că drama României este de necomparat cu a vecinilor săi".

Despre *Persecuția Bisericii din România*, editura franceză Resiac, care a publicat această carte, subliniază: "...Cardinali, episcopi, preoți, călugări, simpli credincioși, în număr foarte mare, au fost exterminați prin metode barbare pentru că au refuzat să-și lepede credința... O adevărată listă de mucenici, această carte ne face să retrăim această teribilă persecuție religioasă și reînvie câteva figuri de episcopi atât catolici, cât și ortodocși, scumpi tuturor Românilor".

Cât a costat poporul român această teribilă suferință, ne-o spune chiar autorul: „Celor ce n-au auzit geamătul poporului român, celor ce n-au văzut copil smuls de la sânul mamei și sânge nevinovat curgând pentru dreptate, strănilor care se întreabă ce-am făcut, să le oferim dovezile pe care nici un vecin nu le poate prezenta de proporția epopeei noastre, și purtându-i de mână să le arătăm că pământul nostru-i plin de oseminte, de la munte la mare, din borduri până-n palat, și pretutindeni întâlnеști copii ce nu și-au cunoscut părinții, sau mame cărora li s-au uscat ochii de jalea așteptării".

Cicerone Ionițoiu a scris aceste lucrări demonstrând suferința neamului românesc pentru independența și libertate, în care circa 200.000 fii au rămas prin gropile comune, din cei 2 milioane de locuitori câți au trecut prin „Auschwitzurile" comuniste instaurate în România.